

Wychodzi trzy razy tygodniowo i to co wtorek, czwartek i sobotę
dla świątecznych — Nakładem i drukami A. Prądzynski we Wrześni
Odpowiedzialny za cześć redakcyjną Andrzej Prądzynski we Wrześni
Administracja: ulica Poznańska № 6 — Telefonu № 389

Abonament: na miesiąc kwiecień 1924 r. na pocztę: 2008.000,— mk.
wskępczyki: 1800.000,— mk. — Ogłoszenia: za miejsce jedno-linijne
milim. w wysz 3 grosze p. przyjmuje administracja większe dwa dni, mniejsze
do godz. 10 dzień przed ukazaniem się numeru - Telef. № 389

Rok VI

Września, czwartek, dnia 24 kwietnia 1924 r.

№ 49

Alfred Romanowicz Juljusz Słowacki

(Ciąg dalszy)
Symboliczna przepowiednia przyszłości
„Ani Kordian! — i rank testy w me-
tadach, a jednak tak pełen otuchy dla
naszych serc zwątpiały. Anelli jest
odmianą Kordiana idealniejszą. Jest
nim wielka jasność i światłość serca. Jest
jaskra przedwzrostu błogosławieństw, roz-
plywająca się na odczucie coś z mesjan-
stycznymi zamyślną Chrystusową, — coś
z nieprzebraną Dobroci i Miśności
wzłoty poeta w jego dusze. Anelli idzie
na ołtarz ofiary w wielkiej nadziei odro-
dzenia, widzianego w dalekiej przyszłości
i niemiłym bimbem, nie z me-
sjanstą, co rwał Kordiana do czynów wiel-
kich. Kordian, dopełniony światłością
Anelli, — to odbicie najczystszej duszy
wzłoty Konrada, dopełniające tylko prze-
dzina czystość jego duchowej wartości
jak Konrad — najwzwyż myślą
wielką — Mickiewicza, tak u Słowackiego
jest nią Kordian-Anelli.

Dwoista ta postać o jedynym, żywym
sercu — to drogowcaż, za którym podąża
mają szeregi żywych.

Niewspomniała żądza czynu — określił
niedługo Kordian — cicha ofiara, zależeć będzie
Anelli. Danysek zakrawi duszę niedługo
przeżył — rzucił nam wskazanie:

„Lecz my przysięgamy, że kraj zmartwychwsta-
nie. A przysięgamy — to zmartwychwstać musi! —
Lecz nim nas ku temu ekranowi nowi
doleści, powiedzcie i drogi, dokładnie
pamiętaj, przypomni nam jej upadek i wzloty,
piorunami zebrane rozjaśnić dziejowe moki
i wskazać stopnie, po których kroczymy...“

W żywej formie dramatów od Lilli
Wenedy, Krakusa, Balladyny aż do Beniow-
skiego i Kordiana — Fantażm, — ten
mniemawie ludzi i typów przedstawia nam
krwawą epopeję polskiego życia, jego
wzloty i porywów.

„Za obokami był bój i zwycięstwo...“
a na ziemi maludźności i zwycięstwa dorocze
obchody żyło.

Ten, który chciał zostać dla Swojego
narodu Anelli, który jęczał pytać
wielkie epikie o los swej ojczyzny i wioł
od nich kochać rany odpowiedzi

„Ciepło pracuj i bądź dzielny,
Bo Twój naród nieśmiertelny
W umarłych tych znachorach żyje...“
A dla ducha truma nie mamy.

Ten, stanowiący na grobie Agamemnona,
zagrał bólem na duszach tych, co serca
mieli, zionął przeciw ludzkiej maludźności
wysięgiem rąk, porywając i wioł na się
strój Beniowskiego!

Na chwilę tylko!
Uczucia miłości nie zwyciężył głos ura-
gania. Głuchy na głos świata, zamykał
oczy na brud zawiści. Nie miał się go osiet
kolewaniem, wszystkie pozostali gani,
a na jawie uczuły niewinne dziecinę kraj
swoich kochać

„Nim kwiat przekwitnie, nim gwiazda zleci
Stuchaj — bo to najcięższe
Gwiazdy błękitne, — kłamcy podję łono-
Będa ci cicha poemata składać.
Jebym to samo powiedział, co one,
Jebym to samo powiedział, co one,
Bo tam idzie świat srebrny na pień,
Byłem ja niegdyś, jak Zoska dzieciną.“

„Czy, Sen srebrny Salomei, — czy dawniej
wyspiewane opowiadanie Grzegorza — czy
długość skazania, — zamoty podję łono-
to wszystko obraży, które się wraz z me-
czestwem Sybiru i z cierpieniami Matki
Maksyny Mieczysławskiej zła na ten mni-
wewnętrzny, który woli doda siły i do
spełnienia czynu zachęci:

„Pomyśleć a nie mć — o hanbo, o wstydzie!
Gomyśleć a nie kłamać, — kłamcy podję łono-
Idzie w życie, by wieszczyć, prowadzić, by
z zapalem kł. Marka

„Wzjęty potwarc dusze,
A sadne ziemi nie skłakać,
Nie wzięty potwarc dusze,
A nowie wieki i czyn.“
Nastąpi ostatnia epoka życia, w której
się Słowacki, już sam odrębny, wyzwolony
i wolny wypowiada. Ostatnim szczeblem
będzie okres twórczości, który doda bodźca
niezłapanego, wnieśnienia się na na-
wyższe syczyć.

W chwili przegrybienia i smutku zjawi
się na emigracji jak zwiastun dobry, człowiek
cichy i prosty: Andrzej Towiański.

Przyczyna, która przynosi wiarę ser-
deczkość o sprawy ducha. Słowacki
przekonywa się, że jego przyczyna,
łaskotny za prawdę, że pragnienie wewnętrz-
nej doskonałości człowieka i waga —

Nieocenione wyznanie

Przed dwoma laty, przed rokiem, a
nawet jeszcze przed paru miesiącami
liewica nasza w prasie swej, w Sejmie
i gdzie tylko szafowała nader obficie
wyznaniem fałszem, fałszem fałszowały
tę, określając nam mianem każdy go-
rętych obław życia narodowego w Polsce
„oczywiście pletnąjąc go jako „czarną
reakcję“. Aż oto — stał się pod pewnego
raku, całkiem niespodzianie, nagle, jeden
z „Wyznawców wiołków naszej lewicy“,
głównie — M. August, — pod-
jechał do Włoch i tam wobec arcyświe-
tych Mussoliniego — jak podaje prasa
włoska, wyrwało mu się takie wyznanie:
gdymby był Włochem zostalibyśmy pewnie
faszystami!“

Nieoceniona to rzecz takie wyznanie.
P. Thugutt, zawięzły wrz „faszysty“
w Polsce, jedzie do Włoch, i tam ruch
faszystowski tak mu zaimponował, że
odrazu poczuł chęć — gdyby był
Włochem — zaciągnąć się w szeregi
P. Mussoliniego. Niestety chęć taka
opanaowała go tylko pod jasnym niebem
Włoch, wątpliwe bowiem należy, czy P.
Thugutt po powrocie do kraju będzie
chciał nadal pozostać zwolennikiem idei
faszystowskiej, której celem przecież
jest nokroimienie wszelkiej demagogii
lewicowej.

Stusnie poniekąd zaznacza jedna z
pism stołecznych, że przewódca „Wy-
zwolenia“ musi być prawdopodobnie
dalekowzroczny, skoro widzi tam daleko
i znanie potrafi widzieć narodu włoskiego
z czynnikami nierodowitymi, a u siebie
w domu tego wszystkiego nie dostrzega
— gorzej nawet, u siebie w Polsce idzie
ręka w rękę z wszystkimi elementami
przeciwnymi. Dziwnie to zaiste
potrafią być wywołane, — że z powodu
z braku głębszego znikania w istocie
rzeczy, czy wskutek oszołomienia partyj-
nego, czy na nas doszło często się na-
potyka. Zagranicą, w obcym państwie
potrafiłby być najgorliwsi zwolennicy
mianu praworządności i przewagi dła
własnego narodu, a u siebie nie widzą
sprawy własnego narodu.

Jednakże dlatego nie potrzebujemy

Bajki litewskie w sprawie wileńskiej
Kowno, 16. 4. Urzędowa agencja
litewska „Elta“ zamieszcza następujący
komunikat: „Wobec wiadomości, że
w Paryżu, w związku z konferencją
do podpisania protokołu, w którym Litwa
ma rzec się Wilna, w tutejszych kołach
politycznych wyrażają pogląd, że w da-
leku“

Sparaliżowanie ruchawki
Warszawa, 22. 4. Władze bezpie-
czeństwa uniemożliwiły ruchawkę w nie-
których częściach województw Wschod-
nych. Ruchawka ta miała pozostać
w Warszawie, z parą ludzi, którzy wy-
siedli z Moskwy-Michalskiego na ziemach
białoruskich i dawnego pelturów, który

Odezwa czerwonych katów
Moskwa, 21. 4. Organ partii komu-
nistycznej „Praca“ publikuje odezwę III.
Międzynarodówki do mas pracujących
świata. Odezwa zatytułowana jest:
„Pletnięcie polskich katów“ i zawiera
długi szereg napastliwych na rząd polski za-

Trocki o przygotowaniu wojennych
Moskwa, 22. 4. Trocki, który pełnił
tekst mowy Trockiego, wygłosił mowę
w Tyflisie. Mowa ta zawiera następujące
charakterystyczne ustępy, dotyczące
Polski: „Mówiąc o postępie techniki
wojennej w Rosji sowieckiej, Trocki
zaczynał: „Moralna siła na wypadek
wojny przemawia za nami, — co jest
przykład: Niedawał wskutek doboru“

Ojciec św. do studentów polskich
Rzym, 22. 4. Ojciec Św. przyjmując
w obecności posła Skrzyńskiego piel-
grzymkę studentów Uniwersytetu i
uczniów gimnazjów z Poznania i Łwowa
na audyencji wygłosił dłuższe przemó-

przywziana do spraw ducha ludzkiego,
nie jest wcale subiektywnym turowaniem,
postrzegą, że podobną jak on, czują, cierpią
i dają im. Życie stało mu się teraz czymś
nieślychaniem powołaniem, prawie świętem;
poznaje jego cel wysoki. Z nauki Towi-
ańskiego, który przyjmuje, — ma, — ta jedność
ducha Towiańskiego, że wstąpił do
istnienia z ducha i dla ducha — jest ka-
miniem wewnętrznym, na którym buduje

zraz tak opuszczać i poddawać się
zwątpieniu. Przeciwnie wspaniałe zwycię-
stwo idei narodowej we Włoszech
pod dzielnym przewodnictwem Musso-
liniego, powinna dać otuchy również
narodowi polskiemu i umocnić go we
wierze w ostateczne zwycięstwo nad
wszyskimi wrogimi zakusami. Po-
winniśmy sobie Włochów postawić jako
wzór i odtąd już nie obawiać się miano
faszystów polskich, bo to jest miano
szalone. A tym, którzy jeszcze nam
będą chcieli czynić z tego zarzut, pod-
sunęmy przed oczy owe nieocenione
wyznanie p. Thugutta o jego sympatiach
faszystowskich.

Wracając jeszcze do wspaniałego
zwycięstwa Mussoliniego i w ogóle idei
narodowej we Włoszech, trzeba pod-
kreślić ze szczególnym naciskiem to, że
Włosi odnieśli zwycięstwo swoje dlatego
ponieważ, od woda począwszy, aż do
ostatniego szeregów walki, nieugięli
w stosowaniu raz ustalonych programów.
Natiomati u nas, daje się niestety odczuć
brak tej stanowczości i nieugiętości.
My jesteśmy nawet zbyt przeczuleni
na punkcie odnoszenia się do stronni-
przeciwnych i obce zwycięstw obcych
w kraju z obawy, aby nam tylko nie
zarzucano czarną nietolerancję wobec
nich. Te zaś tłumaczą sobie to wszystko
jak obław naszej słabości i pozwalają
sobie na coraz większe wybrki. Czulo-
stokowości przeto naszej, musimy
się wyżyć koniecznością, jeżeli chcemy
tak samo zwyciężyć jak Włosi. Prze-
świadczeni o słuszności i nieodzownej
potrzebie przeprowadzenia programu
narodowego w państwie polskim, celem
nadania mu zdrowych podstaw rozwoju
politycznego, gospodarczego i kultural-
nego, powinniśmy być również spokojni w
swojem sumieniu tak dalece, że wobec
tego co czynimy dla dobra państwa i
narodu polskiego, wszelkie inne względy
mają znaczenie całkiem podrzędne.

Odrodzenie „Polski“, dokonane w
ciągu ostatnich dwóch tygodni, niechaj
będzie i dla nas gotowym wzorem
stanowczości i konsekwencji w działaniu.
nym momencie może istotnie dojdzie
do poruszenia sprawy wileńskiej. Gdyby
jednak w Paryżu zwrócono się z tem
do konferencji, — na formalnych
byłaby duża możność zwrócenia się w tej
sprawie do Rady Ligi Narodów oraz do
jej plenium.

Sparaliżowanie ruchawki
przyszedł służbę bolszewicką, atamana
Tutunika. Wybuch miał nastąpić
w pierwsze święto Wielkanocy i został
całkowicie sparaliżowany. Wiele osób
zginęło, wielu zostało rannych. W
Tutuniku w Charkowie. Cała akcja
miała charakter bardzo poważny.

Odezwa czerwonych katów
rzekome ucieleśnienie mniejszości na-
rodowych. Odezwa kończy się wzwana-
m do Polaków, Ukraińców, Białoru-
sów, żydów i Niemców, mieszkają-
cych w Polsce, aby zjednoczyć się
pod sztandarem polskiej partii komunist.

Trocki o przygotowaniu wojennych
było to porozumienie, — rozszerzające
Polskę, — powiększające dowiedzi-
niało tam i i pół miliona ludności teraz
4 miliony. Wypełniliśmy moralne zobowią-
zania wobec Białorusinów. Z punktu
widzenia wojennego równa się to 3
nowym korpusom czerwonej armii.
Polska może być wreszcie dowiedzi-
o naszych sekretach i pójść w nasze ślady.

Ojciec św. do studentów polskich
wien, w którym wyraził między innymi
życzenie, aby miastą Łwów i Poznań,
położone w granicach państwa polskiego
były wyrazem jedności Polski oraz łącz-
ności i zgody wszystkich jej obywateli.

„Wszystkie przemiany, — przedziwne
piękny pogląd na świat.“
Na jego podstawie rozsławia pełne
świełych wizji, przy osłapieniach blasku
i z piorunową mocą słowa tworzy utwory
jak Król Duch, Samuel Zborowski, Zawisza
Szamary i dr. Swój wyobrażenia o świecie,
swoją filozofią i wiersz stworzył ostatecznie
w zasadniczym dziele p. i. Genesiz z Ducha
(C. d. n.)

KRONIKA

Września, dnia 23-go kwietnia 1924.
Kalendarz rzymsko-katolicki:
dzisiaj: Wojciecha, jutro: Felidisa, Jerzego m.

* Szanownych Inserterów upra-
szamy, aby ogłoszenia, przeznaczone
do numeru ukazującego się tego samego
dnia, byli łaskawi nadsyłać do ekspedycji
najpóźniej do godz. 10 rano.

Ogłoszenia, które nadejdą później,
możemy zamieszczać dopiero w następ-
nym numerze.

Ogłoszenia posmiertne prosimy oddać
również przed południem, zaś godzinę
pożrebu itd. podać można osobno po
południu do godz. 3.

Szan. Inserenci zechcą się zastoso-
wać do tego, ponieważ spóźnione ogłosze-
nia wywołują nam porządek w drukar-
ni i powodują niepotrzebne koszty
przez nadgodziny i opóźniają wydanie
pisma, na czym cierpi obok abonentów
naszych.

Wydawnictwo Orgánownika Wrześniński.

* Transporty pierwszych „groszów“.
Dnia 22. bm. przybyły do Warszawy
cztery pierwsze wagony blonów, wybiegły
z nich pierwsze kłosa. Naważki dostar-
czono tylko 20 i 50 groszówki.

* Podarunki morza. W zatocz-
Gdańskiej i około Helu na wszelkiego
rodzaju motorówkach, kutrach, łodziach,
rybackich, żeglownych i holowniczych ma-
woj, i prywatnych gdańskich wre prace
od rana do późnej nocy nad wyławianiem
niezmiernie wielkiej ilości ryb. Właściciel
opatowego desek i zwłaszcza wielkiej
masy podkładów kolejowych oraz faszyn
wiązek wiktyny, nieraz i całych drzew.

Na morzu, które aż hen po Jastarnię i
i wioskie Hel od mulu naniesionego
przez Wisłę przybrało kolor białawy,
płynął ponadto szereg łodzi, drzew,
okien, futryn i wiele utopionych zwierząt
jak psy, koty, świnie i dużo drobiu.
Według opowiadań rybaków wyłowiono
w Nowym-porcie i na „Westerplatte“
kilku topielców.

DLA INFORMACJI

wyślaz z „Orgánownika Urzędowego“

Powiatowy lekarz weterynaryj
stwierdził u bydła rogatego w zagrodzie
Ludwika Kasprzowicza w Szemborowie
zarazę płucną.

Powiatowy lekarz weterynaryj
stwierdził u koni gospodarza Pawła
Benza w Obławkowie świerz (parczy).

Lokalne zarządzenia policyjno-wete-
rynaryjne co do zagrody gospodarza
Andrzeja Janowskiego o Kornat z powodu
zarazy płucnej, w której w tym samym
miejscu, za zgodą Województwa.

Kornaty pozostają nadal ściśle
obserwowanym od którego
stosują się przepisy z dn. 23 stycznia 1924 r.
Dziennik Województwa nr. 5.

Według doniesienia Dyrekcji Uni-
wersytetu Ludowego w Dalkach pow.
Gniezno rozpoczyna się z dn. 4 maja br.
letni kurs dla młodzieży żeńskiej. Osoby,
które pragną dzieci swoje w powyżej
podanym Uniwersytecie kształcić, winny
złożyć wniosek do Dyrekcji, w którym
wprost do powyższej podanej Dyrekcji
okazać, która na ządanie bliższe szczegóły
poda.

Dotyczy zarazy płucnej u bydła.

Wszystkim interesowanym podaje do
wiadomości, że Ministerstwo Rolnictwa
i Dobra Państwowych reskryptem z 7.
III. 24 r. L. dz. 1216/VIII. uwzględniając,
że z wyjątkiem zarazy płucnej, przez
szczęśliwą łowczarza została zalewczona
zaraza płucna do miejscowości dotych-
czas niezapowietrzonych, a właściele
fołwarków nie zawiadamiali nowo przy-
jętej służby o zarazie panującej w tych
wioskach, poleca im, ażeby pod
zadnym pozorem pozwolili ani na wy-
prowadzenie bydła rog., użytkowego bez
względów na wiek z zapowietrzonych
zaraza płucną i z tego powodu zamknię-
tych zagród, tudzież z utworzonych
sąsiedzkich obwodów obszarowych
kolejnych, wietrzni, martwych, którym
posługiwano się przy uprzątaniu bydła,
ani też na wprowadzenie do zagród

